

Albert Barbé: «La Plana és un lloc de retrobament amb la voluntat de fer allò que desitges»

Â **EMPREDORIA.** Imagineu-vos una masia amb 70 persones en un racÃ³ privilegiat entre el Bages i el MoianÃ³s on poder trobar un moment de pausa per crear, passar un dol o retrobar-te, que et donÃ³s una sensaciÃ³ de total llibertat i de pau. L'**Imma Vives** i l'**Albert BarbÃ©** sÃ³n els empredors de tota la vida que entrevistem en aquesta ocasiÃ³.

Tots dos van iniciar La Fundació La Plana, un projecte amb gairebé 30 anys de recorregut, que acaba de treure una revista cultural i que permet trobar aquest paratge idíl·lic que tot just ens hem imaginat. Diu l'Albert Barbé que "la Plana és un punt de retrobament amb la voluntat de fer allò que desitges. Podríem dir que consta de tres potes. La més important per nosaltres és l'acompanyament de les persones. Persones en moments de dificultat, confusió, pèrdua del sentit de la vida o malaltia, que necessiten un cop de mà per readreçar-se. Acompanyem des d'adolescents a persones grans."

És difícil acompanyar algú?

-Imma Vives: No. Només cal escoltar. La persona a qui acompanyis, a mesura que vagi parlant, t'anirà dient què és el que li passa i tu només li hauràs de recordar.

-Albert Barbé.: Nosaltres creiem que el redreçament és qüestió de reconnectar amb la voluntat, és a dir amb la capacitat de voler fer. Ens agrada dir-ne acompanyament perquè ens posem al costat i caminem plegats durant un temps.

Les altres dues potes quines són?

-A.B.: Una altra pota és rebre gent que ve a estudiar, a preparar oposicions, una tesi o un projecte. Persones que vénen a treballar o a descansar o bé grups que volen tirar endavant projectes de transformació, de millora. Com ara la conscienciació de la responsabilitat social respecte dels boscos o bé, això als 90, a pensar l'estratègia de moviment gai a Barcelona.

-I.V.: La tercera pota és la cultura. Fem trobades amb músics, o estades d'intercanvi com per exemple amb un grup de teatre que ve a assajar i llavors fan l'estrena aquí. Hi ha gent que ve a pintar, a escriure, a esculpir...

Com van ser els inicis?

-I.V.: L'any 86 no hi havia res, hi havia cases de colònies i monestirs. Hem anat creant un espai amb la idea que fos un lloc ampli on hi haguessin interessos i realitats diferents que poguessin viure.

-A.B.: Fa dotze anys que ens vam constituir com a Fundació, perquè els propietaris volien vendre el terreny. Ens vam trobar amb aquesta pressió, però amb molta gent que ens va ajudar.

Vau fer un Verkami!

-I. V.: I encara no existia! Nosaltres vam demanar préstecs sense interès, vam parlar amb molta gent per fer recollida i hi va haver moltes donacions, amb les quals vam pagar dos terços del total. Constituir una fundació ha estat la manera d'agrair la solidaritat de molts convertint La Plana en una propietat social.

Com és el dia a dia aquí?

-I. V.: Correm. Fem l'hort, el jardí, netegem, cuinem, fem manteniment i assistim persones. Durant la setmana normalment convivim unes 10 o 14 persones. Cinc som de l'equip, hi ha una persona jove, també hi ha *wooffers*, persones que fan alguna convalescència o d'altres que els fem

acompanyament. El cap de setmana o durant les vacances hi ha més gent. Avui som 70.

fFoto: Alba Ribas

Gairebé 30 anys de recorregut i l'emprenedoria segueix en peu.

-A. B.: Ara hem reactivat les jornades d'estiu. Durant el dia hi ha caminades, tallers, debats... i a la nit fem concerts. També fem la revista cultural, que va sortir a l'abril, amb la intenció d'extreure les coses que fem. Ens serveix d'espai entre les jornades que farem a l'estiu.

Què li diríeu a algú que vol emprendre?

-A. B.: Que escolti la veu interior, que vol dir vocació. Nosaltres no hem tingut mai subvencions, perquè no volíem dependre de ningú. Potser hem passat dos anys sense cobrar, però teníem menjar, un sostre i hem fet el que volíem.

-I. V.: Un emprenedor ha d'emprendre alguna cosa que estima i quan estimes no pots valorar les coses de la mateixa manera que quan no les estimes. El diàleg que estableixes amb la riquesa és molt més ampli que no pas si algú fa alguna cosa que no li toca l'ànima. Jo li diria que persisteixi i, si aguanta, allò serà viable a molts nivells.

-A. B.: I sobretot estimar, no agradar. Perquè agradar-nos ens poden agradar moltes coses, però estimar vol dir que vols donar alguna cosa. Ho estimes, ho creus, ho vols.

FITXA

Data de creació: 2006.

Sector: humanístic.

Públic: obert a tothom.

Pàgina web: fundaciólaplana.org.

Xarxes: Facebook.

Definició: Espai cooperatiu d'acompanyament, hostalatge i cultura.

Adreça: Fundació La Plana, Mas La Plana. Santa Maria d'Oló.